

ББК 67.99 (2м)

**ЧАНБАҲОИ МИНТАҚАВИИ
ВОРИДШАВИИ ЧУМҲУРИИ
ТОҶИКИСТОН БА СОЗМОНИ
УМУМИЧАҲОНИИ САВДО:
МУАММОҲО ВА ДУРНАМО**

**РЕГИОНАЛЬНЫЕ АСПЕКТЫ
ВСТУПЛЕНИЯ РЕСПУБЛИКИ
ТАДЖИКИСТАН ВО
ВСЕМИРНУЮ ТОРГОВОЮ
ОРГАНИЗАЦИЮ: ПРОБЛЕМЫ И
ПЕРСПЕКТИВЫ**

**REGIONAL ASPECTS OF TAJIKISTAN
REPUBLIC ENTERING INTO THE WORLD
TRADE ORGANIZATION: PROBLEMS
AND PROSPECTS**

Хошимов Ҳомидҷон Ҳасанович,
н.и.и, сармуалими кафедраи молшиносӣ
ва фаъолияти гумрукии ДИСДДТТ
(Тоҷикистон, Ҳуҷанд)

Хошимов Ҳомиджон Ҳасанович,
к.э.н, ст.преп. кафедры товароведения и
таможенного дела Института
экономики и торговли Таджикского
государственного университета
коммерции (Таджикистан, Худжанд)

Hoshimov Homidjon Hasanovich,
*Candidate of Economics Science, senior
teacher of the Department of
Merchandising and Customs of the Institute
of Economy and Trade under the Tajik State
University of Commerce (Tajikistan,
Khujand) E-MAIL: Homid_@mail.ru*

Ключевые слова: Всемирная Торговая Организация, конкурентоспособность, таможенная пошлина, защита отечественных производителей, региональная экономика, внешнеэкономическая деятельность

В статье рассматриваются региональные аспекты вступления Республики Таджикистан во Всемирную Торговую Организацию и обоснована целесообразность присоединения к ВТО, а также предложены методологические подходы и исследованы вопросы функционирования ВТО, её особенности, проблемы и перспективы. Отмечено, что в условиях ускорения глобализации и интернационализации производства, необходимости эффективного регулирования внешнеторговых операций, осуществляемых субъектами региональной экономики, значительно возрастают роль и значение ВТО. Но опыт стран – членов ВТО свидетельствует, что в условиях связанного таможенного тарифа усложняется процесс защиты отечественного производителя. Это требует четкой организации работы, умения использовать инструменты защиты внутреннего рынка, разрешенные правилами ВТО. Речь идет об отраслях национальной экономики и её отдельных производствах, обеспечивающих экономическую безопасность Республики Таджикистан, а также сохраняющих потенциал производителей экспортной продукции.

Key words: World Trade Organization, competitiveness, customs` duties, protection of home producers , regional economy, outward economic activities

Ҳошимов Ҳ.Ҳ. Ҷанбаҳои минтақавии воридшавии Ҷумҳурии Тоҷикистон ба созмони умумиҷаҳонии савдо: муаммоҳо ва дурнамо

The article dwells on the regional aspects in reference to Tajikistan Republic entrance into the World Trade Organization and the author's substantiation of the expediency of joining WTO; methodological approaches are suggested and the issues of WTO functioning, its peculiarities, problems and prospects have been studied.

The author of the article marks that under the conditions of acceleration, globalization and internationalization of manufacture a necessity of effective regulation in regard to outward trade operations carrying out by the subjects of regional economy, the role and value of WTO increases considerably. However, the experience of the countries being WTO member testifies that under the conditions of the bound customs' duties the process of protection of home-producers is complicated. It demands accurate organization of work, abilities of using the tools of protection of the home market, permitted by the rules WTO. Here the problem lies in the branches of national economy and its separate productions ensuring economic safety of Tajikistan Republic preserving a potential of manufacturers of exported produce.

Воридшавии Ҷумҳурии Тоҷикистон ба Созмони умумиҷаҳонии савдо тақозои замон аст ва омили мусбати тараққиёти иқтисодиёти миллӣ ба шумор меравад. Пеш аз ҳама, воридшавии мамлакат ба сафи Созмон шаҳодати мустаҳкамии иқтисодиёти Ҷумҳурии Тоҷикистон ва арзёбии мусбати суръати баланди инкишофи он аз ҷониби мутахассисони Созмон аст. Акнун ҷумҳурии мо метавонад, ба дараҷаи баланди савдои беруна расида, мисли дигар мамлакатҳои пешрафтаи аъзои Созмон, савдои молу хидматро бо онҳо ташкил намояд. Ин бошад, дар навбати худ, ба боз ҳам васеътар ва мустаҳкамтар намудани раванди ҳамгирии корхонаҳо ва соҳторҳои соҳибкории ватанӣ бо иқтисодиёти ҷаҳонӣ имкон медиҳад.

Ба Созмони умумиҷаҳонии савдо ворид гардидан Ҷумҳурии Тоҷикистон натиҷаи раванди дурударозу мураккаби мувоғиқгардонии шароити воқеии иқтисодиёт ва қоидаю қонунҳои амалкунандай фаъолияти гумруқӣ, соҳторҳои он ба талаботи Созмони умумиҷаҳонии савдо мебошад.

Дар шароити суръатафзои раванди ҷаҳонишавӣ ва абармиллӣ гардидан истехсолот зарурати танзими самараноки фаъолияти савдои хориҷӣ, ки аз тарафи субъектҳои иқтисодиёти минтақавӣ амалӣ карда мешавад, пеш омада, нақш ва аҳамияти Созишиномаи кулл оид ба тарифҳо ва савдо, ки баъдан ба Созмони умумиҷаҳонии савдо мубаддал гардид, беш аз пеш зиёд мешавад.

Асоси фаъолияти Созмонро афзалиятҳои муқоисавии мамлакатҳои ташкил мекунанд, ки аз ҷониби классикони назарияи иқтисод таҳлил ва пешниҳод шуда буданд.

Фаъолияти Созмон дар асоси қоидаҳо (принсипҳо), ки борҳо бартарии худро тасдик кардаанд, ташкил карда мешавад. Аз ҷумла:

1. Баробарҳуқуқии ҳамаи аъзои ташкилот, яъне муҳайё кардани шароити мусоид барои савдо дар ҳамаи мамлакатҳои аъзои Созмон мебошад. Дар амал, агар мамлакате ба яке аз узви Созмон имтиёзи савдои дихад ва ё содироту воридотро аз бочситонӣ озод намояд, ин имтиёз ба таври автоматикӣ ба ҳамаи аъзои Созмон паҳн мешавад.

2. Ба эътибор гирифтани манфиатҳои тарафайн қоидаи асосӣ буда, мамлакатҳо барои кам намудани маблаги бочҳои гумруқӣ, ё тамоман аз байн бурдани онҳо ҳаракат менамоянд, инчунин, чораҳои гайритарифии танзими робитаҳои содироту воридотро тамоман истифода намебаранд.

3. Шаффофияти муносибатҳои савдои хориҷии аъзои Созмон ва алданн чоп намудани натиҷаи савдо, пешкаш намудани маълумоти пурра ба аъзои Созмон таъмин карда мешавад.

Дар Созмон давлатҳои мутараққӣ – Аврупою Амрико ва Ҷопон, дар даҳсолаи охир бошад, Ҷумҳурии Мардумии Ҷин, Сингапур, Қуриё, Гонконг ва дигарҳо нақши мухим мебозанд, зеро онҳо қисми асосии ҳароҷоти ин ташкилотро ба дӯш доранд. Қайд бояд кард, ки аз ҳисоби ҳаққулузвияти онҳо захираҳои қарзии ташкилотҳои байналмилалӣ ташкил мешаванд. Иқтидории иқтисодӣ ва афзалияти технологији давлатҳои мазкур ба онҳо имкон медиҳад, ки амри худро ба дигар давлатҳо таҳмил намоянд [4, с. 287].

Аз ҳамин нуқтаи назар давлатҳои мутараққие, ки сатҳи иқтисодиёт ва имконияти рақобатпазирашон баланд аст ба озодии робитаҳои хоҷагии ҷаҳонӣ манфиатдоранд. Онҳо сиёсати савдои озод ва маҳдудкунии даҳолати ҳукуматҳои миллиро ба фаъолияти иқтисоди хориҷӣ пеш мебаранд. Ба манфиатҳои онҳо, ҳамчунин, ҳадди аксар кушода будани бозорҳои давлатҳои дигар, алалхусус, давлатҳои рӯ ба тараққӣ ва қишварҳои дорои иқтисодиёти давраи гузариш мутобиқат мекунад. Ҷӣ қадаре ки иқтисодиёти давлатҳо бештар кушода бошад, ҳамон қадар дастрасии давлатҳои мутараққӣ ба захираҳои меафзояд, ширкатҳои онҳо бошанд, бе мамониат ба бозорҳои қишварҳои дигар ворид мегарданд.

Рақобатпазирӣ иқтисодиёти қишварҳои рӯ ба тараққӣ ва давлатҳое, ки дар марҳилаи гузариш ба соҳти иқтисоди бозорӣ қарор доранд, сусттар буда, барои ҳимоя аз тарафи давлат, аз ҷумла бо ёрии мукарраркунии боҷҳои гумрукии баландтар ба молҳои воридотӣ эҳтиёҷ доранд.

Бино бар ин, қишварҳои мутараққӣ саъю қӯшиш мекунанд, ки ба манфиати худ боҷҳои гумрукии содиротӣ ва воридотии молҳои мамлакатҳои рӯ ба тараққиро кам намоянд ва ҳатто агар имконаш бошад, онҳоро тамоман бекор қунанд. Вале, зимнан, бекоркунии боҷҳои содиротии гумrukӣ ба ашёи хом ва ҳомилони энергетикӣ аксар вақт бо манфиатҳои миллии қишварҳои рӯ ба тараққӣ ва давлатҳои дорои иқтисодиёти даври гузариш мухолифат мекунад, зеро онҳо таҳвилкунандагони асосии ин молҳо ба бозори ҷаҳонӣ мебошанд. Бекоркунии боҷҳои гумrukӣ аз тарафи ҳукумати миллий тибқи талаботи давлатҳои мутараққӣ метавонад, ба паст шудани нарҳҳои ҷаҳонӣ ба ашёи хом ва ҳомилони энергетикӣ мусоидат намояд. Вале ин фоидай бевосита барои давлатҳои мутараққӣ буда, ба гарон шудани нарҳи ашёи хом ва ҳомилони энергетикӣ дар бозори миллий ва ниҳоят ба суст гардидан дараҷаи рақобатпазирӣ истеҳсолоти миллий дар қишварҳои рӯ ба тараққӣ ва давлатҳое, ки дар марҳилаи гузариш ба соҳти иқтисоди бозорӣ қарор доранд, оварда мерасонад [1, с. 73].

Ҳукумати Ҷумҳурии Тоҷикистон ҳоло мӯҳлатҳои рақобатноки воридшавиро муайян накардааст ва раванди қабули Тоҷикистонро ба Созмони умуничаҳонии савдо наметезонад. Ба ҳар сурат, ворид шудани Ҷумҳурии Тоҷикистон ба Созмони умуничаҳонии савдо барои давлат, аҳолӣ ва субъектҳои хоҷагӣ муфид аст, вале боиси баъзе ҳароҷоти иловагӣ ҳам мегардад.

Дар марҳилаи муосири рушди хоҷагии ҷаҳонӣ раванди баробаркунӣ, яъне ҳамвор намудани сатҳҳои рушди иқтисодии давлатҳои дунё сурат мегирад, ки дар натиҷаи он фарқи рақобатпазирӣ иқтисодиёти миллий тадриҷан кам мешавад. Минбаъд ин тамоюл хеле таҳқим меёбад, ки барои ташкили фаъолияти озоди иқтисоди хориҷӣ бо ҳамаи давлатҳои дунё, кам шудани меъёрҳои боҷҳои воридотии гумrukӣ ё бекор

Ҳошимов Ҳ.Ҳ. Ҷанбаҳои минтақавии воридшавии Ҷумҳурии Тоҷикистон ба созмони умумиҷаҳонии савдо: муаммоҳо ва дурнамо

кардани онҳо, дар оянда бошад, маҳдудкуни усулҳои маъмурии танзими фаъолияти иқтисодии хориҷӣ шароит фароҳам меорад.

Таҳлили тағйироти даҳсолаҳои охири ҳоҷагии ҷаҳонӣ нишон медиҳад, ки раванди рушди иқтисодиёти миллӣ комилан номутаносиб аст. Баъзе давлатҳое, ки қаблан қафомонда буданд, дар натиҷаи рушди иҷбории иқтисодӣ ба сатҳи давлатҳои аз ҷиҳати саноатӣ тараққикардаи дунё наздик мешаванд. Дигар қишварҳое, ки бо сабабҳои гуногун дар ҳолати бӯҳронӣ қарор доранд, дар қатори давлатҳои қафомонда ҷойгир мешаванд. Дар байни онҳо бисёр давлатҳои собиқ дар ҳудуди Шӯрои ҳамкории иқтисодии мамлакатҳои сотсиалистӣ ва Иттиҳоди Ҷумҳуриҳои Шӯравии Сотсиалистӣ ҳастанд. Бино бар ин, дар ин қишварҳо дар муддати тӯлонӣ раванди бемайлони кам шудани самаранокии истеҳсолот ва ракобатпазирии иқтисодиёт сурат мегирад, зарурати объективии таҳқими ҳимояи истеҳсолоти ватанӣ аз тарафи ҳукumatҳои миллӣ пайдо мешавад. Баръакс, давлатҳои мутараққӣ самтгирии бемайлонро ба озодии минбаъдаи фаъолияти иқтисодии хориҷӣ дар шароити бӯҳрони молиявӣ-иктисодӣ дастгирӣ мекунанд, ки он метавонад, ба иқтисодиёти ин қишварҳо зарари иловагӣ расонад.

Ворид шудани Ҷумҳурии Тоҷикистон ба Созмони умумиҷаҳонии савдо аз мақомоти ҳокимияти давлатӣ ворид кардани тағйироти муайянро ба ташкили идоракуни минтақавии гумруқӣ ва системаи гумруқӣ талаб мекунад. Пеш аз ҳама, як қисми меъёрҳои боҷҳои воридотии гумруқӣ бо ҳамон сатҳе, ки давлатҳои мутараққӣ (то 99%) ва давлатҳои дорои иқтисодиёти даври гузараш (то 96-98%) расидаанд, бояд мутобиқ гардонида шаванд. Ҷунин ҳамоҳангии меъёрҳои боҷҳои гумруқӣ метавонад, ба нақши системаи гумруқӣ дар танзими савдои хориҷӣ таъсири бузург расонад, имкониятҳои тағиیر додани тарифи воридотӣ бошанд, хеле маҳдуд мегарданд. Мо ҷунин меҳисобем, ки дар раванди ворид шудани Ҷумҳурии Тоҷикистон ба Созмони умумиҷаҳонии савдо бояд як қатор тадбирҳо андешида шаванд, ки барои ташкили фаъолияти самараноки механизми тарифи гумруқӣ имкон медиҳанд. Ҳамзамон, бояд ба такмили механизме, ки ҳусусияти иқтисодиёти минтақаҳо ва мамлакат, инчунин, вазъияти имрӯзai Ҷумҳурии Тоҷикистонро дар иқтисодиёти минтақавӣ ва ҷаҳонӣ ба эътибор мегирад, таваҷҷӯҳи маҳсус зоҳир карда шавад. Дар марҳилаи омодагӣ бо мақсади иҷрои талаботи Созмони умумиҷаҳонии савдо сатҳи ниҳоии меъёри боҷҳои гумруқӣ таҳия гардида, амалӣ намудани онҳо таъмин карда шавад ва минбаъд ин меъёрҳо набояд кам шаванд. Суҳан дар бораи соҳаҳои иқтисодиёти миллӣ ё истеҳсолоти алоҳидаи он меравад, ки амнияти иқтисодии Ҷумҳурии Тоҷикистонро таъмин мекунанд ва иқтидори истеҳсолкунандагони маҳсулоти содиротиро нигоҳ медоранд.

Таҷрибаи давлатҳои узви Созмони умумиҷаҳонии савдо нишон медиҳад, ки дар шароити истифодаи «тарифи пайваста»-и гумруқӣ раванди ҳимояи истеҳсолкунандай ватанӣ мураккаб мегардад [3, с. 272]. Ин аз низоми гумрукии амалкунанда ва салоҳияту маҳорати кормандони он вобаста буда, ташкил ва истифодаи олоти муосири ҳимояи бозори дохилиро, ки бо қоидаҳои Созмони умумиҷаҳонии савдо мувоғиқат мекунад, талаб менамояд. Зимнан, ин вазифаи душвор аст, зеро ҳадамоти гумрук, ки бо воридкунандагон робитаи бевосита дорад, бояд дар бораи онҳо маълумоти пурра дошта бошад. Ҷораи мазкур имкон медиҳад, ки баҳри онҳо ҳимояи молистеҳсолкунандагони ватанӣ андешида шавад ва ба Ҳукумати Ҷумҳурии Тоҷикистон пешниҳодҳо оиди зарурати гузаронидани тадқиқот бо мақсади ҷорӣ

кардани бочҳои маҳсус, зиддиемпингӣ, ҷубронӣ ё дигар тадбирҳои ҳимояи истеҳсолкунандаи ватанӣ манзур карда шавад.

Барвақт ворид шудани Ҷумҳурии Тоҷикистон ба Созмони умумиҷаҳонии савдо (тақрибан панҷ сол пеш) мувофиқи мақсад набуд, зеро кишвар зери таъсири бӯхрони дунболадори молию молиявии ҷаҳонӣ ба соҳаҳои ҳаёти иҷтимоию иқтисодӣ қарор дошт. Вале айни замон, имконият ва зарурати ворид шудани Ҷумҳурии Тоҷикистон ба Созмони умумиҷаҳонии савдоро истифода бурда, манфиатҳои миллии Тоҷикистонро пурра ҳимоя намудан лозим аст. Ҳамаи ҷиҳатҳои мусбат ва манғии воридшавии Ҷумҳурии Тоҷикистонро ба Созмони умумиҷаҳонии савдо бояд ба таври даққик омӯхта, тавозуни мусбати манфиатҳоро барои давлат ва дигар иштироккунандагони фаъолияти иқтисодии ҳориҷӣ таъмин намудан мувофиқи мақсад аст. Бо ибораи дигар, манфиати аз воридшавӣ ба Созмон ба дастоянда аз зарари он зиёдтар мебошад. Раванди гуфтушунидҳоро оид ба татбиқи ҳуқуқҳои Ҷумҳурии Тоҷикистон, ки аз қоидаҳои Созмони умумиҷаҳонии савдо бармеоянд, ба мақсади ба даст овардани натиҷаҳои манфиатбахш ва ҳалли мусбати масъалаҳои асосии барои давлати мо аҳамияти истиносӣ дошта, истифода бурдан ба мақсад мувофиқ аст.

Таваҷҷӯҳи асосӣ, ба андешаи мо, бояд ба ташкили шароит барои ширкатҳои минтақавии молистехсолкунанда зоҳир карда, талаботи амалии онҳо ба эътибор гирифта шавад.

Якум, бо назардошти рушди нокофии инфрасоҳторҳои гумруқӣ ва вазъи гуногуни онҳо дар раёсатҳои минтақавии гумруқӣ, бояд ба давлати мо муносибати маҳсусуро бояд ҷорӣ намуд, ки моҳияти он дар пешниҳоди муддати бештари вақт барои дигаргунсозии тамоми инфрасоҳтори гумруқии минтақаҳо мутобики талаботи Созмони умумиҷаҳонии савдо пешниҳод карда шавад. Ба андешаи мо, барои субъектҳои ҳоҷагие, ки ба фаъолияти иқтисодии ҳориҷӣ машгууланд, бояд низоме муқаррар қарда шавад, ки ба шароити инкишофи иқтисодиёти даври гузариш мутобиқат намояд. Ҳамзамон, тарзи амал ва фикрронии соҳибкорони миллӣ ва мавқеи онҳо дар иқтисодиёти Ҷумҳурии Тоҷикистон назар ба дигар кишварҳо хеле фарқ мекунад. Аз ин рӯ, дар даври аввали фаъолият истифодаи таҷрибаи давлатҳои узви Созмони умумиҷаҳонии савдо оид ба ҳимояи бозор аз рақобати ҳориҷӣ ва дастгирии молистехсолкунандагони минтақавӣ ба маврид аст.

Дуюм, бо назардошти вазъи мавҷудаи бозорҳои минтақавии кишвар бояд ба раёсатҳои минтақавии гумруқӣ ҳуқуки муайян намудани меъёрҳои муваққатӣ ва мавсимии бочҳои гумруқӣ барои молҳои алоҳида ва механизми татбиқи онҳо дар ҳамоҳангӣ бо Созмони умумиҷаҳонии савдо манзур карда шавад. Инчунин, қабули қарорҳои мутобиқ дар бобати ҳалли баъзе масъалаҳои истифодай усулҳои маъмурӣ, ё иқтисодии танзими фаъолияти иқтисодии субъектҳои ҳоҷагии маҳаллӣ, ки ба иқтисодиёти кишвар манфиатбахш мебошанд, амалӣ гардонида шавад. Умуман, мустақилона муайянкунии меъёри бочҳои воридотӣ, маҳдудкунии феҳристи молҳо дар асоси ба эътибор гирифтани вазъияти мавҷуда дар бозори доҳилии кишвар тибқи ҳамоҳангӣ бо Созмони умумиҷаҳонии савдо ба манфиати Ҷумҳурии Тоҷикистон мебошад.

Сеюм, тадбирҳои табъизӣ нисбати содироти молҳои истеҳсоли минтақавӣ, ё воридоти молҳои стратегӣ (аз чумла, трубинаҳо барои НБО «Роғун»), ки аз ҷониби давлатҳои Иттиҳоди Давлатҳои Мустақил ва ҳориҷаи дур истифода мешаванд, бояд аз ҷониби шӯъбаҳои даҳлдори Созмони умумиҷаҳонии савдо бекор карда шаванд.

Ҳошимов Ҳ.Ҳ. Ҷанбаҳои минтақавии воридшавии Ҷумхурии Тоҷикистон ба созмони умумиҷаҳонии савдо: муаммоҳо ва дурнамо

Чаҳорум, дар нахустмарҳилаи узвияти Ҷумхурии Тоҷикистон дар Созмони умумиҷаҳонии савдо бояд тадбирҳои мухим баҳри васеъ гардонидани фаъолияти содиркунандагони молҳои ватанӣ ба манфиати минтақа ва Ҷумхурии Тоҷикистон андешида шаванд.

Файр аз ин, боз масъалаҳои дигар (омӯзиши қоида ва талаботи Созмони умумиҷаҳонии савдо ба тайёр ва содиркуни молҳо, суръати барасмиятдарорӣ, нигоҳдорӣ ва гайра) мавҷуданд, ки ҳаллу фасли онҳо дар нахустмарҳилаи воридшавии Ҷумхурии Тоҷикистон ба Созмони умумиҷаҳонии савдо талаб карда мешавад. Асоси назариявию амалии ҳалли масъалаҳои дар боло зикршуда бо консепсияи иқтисодиёти минтақавии кушода зич алоқаманд аст. Ба ақидаи мо, аз консепсияи комилан нодурусти иқтисодиёти минтақавии кушода даст кашидан лозим аст, зеро ҳамин сиёsat ба иқтисодиёти минтақаҳои кишвар зарар расонид. Ба назар чунин мерасад, ки ҳукумати мамлакат дар ҷорӣ кардани озодии мутлақи фаъолияти иқтисодии ҳориҷии субъектҳои ҳочагидорӣ ба шитобкорӣ роҳ додааст. Бино бар ин, бо назардошти ҳусусияти иқтисодиёти минтақаҳо ҷорӣ кардани қоидаҳои саҳти қвотадиҳӣ ва иҷозатномадиҳӣ ба мақсад мувоғиқ аст.

Тадбирҳои ҳимоявии истеҳсолоти ватанӣ бояд мақсаднок ва бо маҳорати баланд бо назардошти таҷрибаи давлатҳои ҳориҷи наздику дур истифода шаванд. Ҳамчунин, эҳтимоли ҳимояи истеҳсолкунандагони минтақавӣ аз ракобати беадолатонаи ширкатҳои ҳориҷӣ низ набояд пурра истисно шавад. Дар марҳилаи ҳозира омӯхтани талабот ба маҳсулоти нав ё роҳ ёфтани онҳо ба бозори ҷаҳонӣ дар мӯҳлати муайян ҷолиби дикқат мебошад. Чунин тадбир дар доираи қоидаҳои Созмони умумиҷаҳонии савдо мутобиқгардонии истеҳсолоти минтақавӣ, алалхусус, соҳаҳои навро ба талаботи бозори ҷаҳонӣ осон мегардонад.

Бешубҳа, самаранокии минтақавии механизми гумруқӣ дар нигоҳ доштани мухити рақобати бозор, инчунин, маҳдудкуни мувакқатии рақобати ҳориҷӣ бо ёрии усулҳои маъмурӣ қвотадиҳӣ ё иҷозатномадиҳӣ зоҳир мегарداد.

Ба назари мо, пеш аз ҳама, имконияти ҳимояи истеҳсолоти миллӣ ва бозор, ки дар оинномаи Созмони умумиҷаҳонии савдо сабт шудааст, бояд оқилона истифода бурда шавад. Дар шароити минтақа аз боҷҳои зиддиDEMpingӣ ва ҷубронӣ ҳангоми воридоти молҳои шабех, ки бо нарҳҳои пасттар аз нарҳҳои доҳилий ҳаридаш мешаванд, истифода бояд кард. Субъектҳои фаъолияти иқтисодии ҳориҷӣ аз тарафи давлат дастгирӣ карда шуда, маблағ барои пӯшонидани зарар аз фарқияти нарҳҳо дода шавад. Дар сурати бо ҳаҷми зиёд ва дар асоси шартҳои ба манфиатҳои молисистеҳсолкунандагони ватанӣ ҳатаровар ворид шудани молҳо, Созмони умумиҷаҳонии савдо ба татбиқи боҷҳои маҳсус иҷозат медиҳад [2, с. 19].

Ҷорӣ кардани боҷҳои баланди воридотӣ ва қвотаҳоро ба воридоти маҳсулоти алкоголӣ, ки ба саломатии аҳолӣ зааровар мебошад, дар ҷумхурии мо бо ҳусусиятҳои миллӣ, хувият ва мамнӯоти мазҳабӣ асоснок кардан мумкин аст. Зимнан бо мақсади маҳдудкуни истеҳсол ва ба аҳолӣ фурӯхтани маҳсулоти алкоголӣ дар миқёси кишвар бо роҳи қвотадиҳии воридот ва баланд кардани боҷҳои воридотӣ низоми саҳти иҷозатномадиҳӣ ва дигар тадбирҳои маъмурӣ ҷорӣ карда шавад.

Дар марҳилаи ибтидоии гузаронидани ислоҳот дар соҳаи иқтисоди ҳориҷӣ аксар вақт боҷҳои зиддиDEMpingӣ ва ҷубронӣ нисбати молҳои истеҳсоли ватанӣ аз тарафи шарикони савдои мо истифода бурда мешуданд. Яке аз сабабҳои он бӯхрони пардохтнапазири буд, ки он дар бекурбашавии пулҳои гайринақӣ инъикос мегардид.

Бино бар ин, истеҳсолкунандагон барои ба даст даровардани пули «зинда» тайёранд, моли худро дар бозори беруна бо нархҳои пасттар нисбат ба нархи ватанӣ ба фурӯш бароранд. Гузашта аз ин, ҳангоми фурӯши нақдии мол ба ҳаридорони ҳориҷӣ ба нархи мол ҷуброни зарари эҳтимолӣ аз пардоҳти ботаъҳири он ва таваккали марбут ба қобилияти пардоҳтпазир набудани ҳаридор доҳил карда намешавад. Дар ин марҳила дар Тоҷикистон ва дар дигар давлатҳои Иттиҳоди Давлатҳои Мустақил истифодаи васеи амалиёти мубодилавӣ мушоҳида мешавад, ки дар ҷараёни он арзёбии мол аксар ვაқт шартӣ ва нарҳшикаста буда, мақсад аз он кам кардани андозбандӣ аст. Нархҳое, ки ҳангоми амалиёти мубодилавӣ мукаррар карда мешаванд, ҳамчунин, метавонанд аз тарафи шарикони савдои Ҷумҳурии Тоҷикистон барои татбиқи бочҳои зиддиемпингӣ ҳангоми содироти молҳои ватанӣ истифода бурда шаванд. Дар сурати ворид гардидани Ҷумҳурии Тоҷикистон ба Созмони умумиҷаҳонии савдо имконияти истифодаи бочҳои зиддиемпингӣ ва ҷубронӣ нисбат ба молҳои аз давлатҳои ҳориҷи дур воридшаванда зиёд ҳоҳад шуд. Бо вуҷуди ин, дар қиҷвари мо то ҳол шароити вокеӣ барои татбиқи бочҳои зиддиемпингӣ ва ҷубронӣ ташкил карда нашудааст.

Хулоса, ворид шудани Ҷумҳурии Тоҷикистон ба Созмони умумиҷаҳонии савдо амри объективӣ аст. Субъектҳои ҳоҷагие, ки ба фаъолияти иқтисодии ҳориҷӣ машғуланд, бояд дақиқона талаботу қоидаҳои Созмони умумиҷаҳонии савдоро риоя карда, тамоми паҳлӯҳои ҳалли босамари масъаларо ба эътибор гиранд. Зимни ҳаллу фасли ин масъалаи барои қиҷвар тақдирсоз ба шитобкориву бадоҳати бемаврид роҳ надода, босубот амал бояд кард. Ворид шудани Ҷумҳурии Тоҷикистон ба Созмони умумиҷаҳонии савдо дар ҳолате самарабахш мегардад, ки низоми муносибатҳои савдои Ҷумҳурии Тоҷикистон бо давлатҳои Иттиҳоди Давлатҳои Мустақил, ки дар лаҳзаи гуфтушунидҳо ва ба расмият даровардани шартномаҳои дучониба амал мекунад, такмил дода шавад.

Калидвоҷаҳо: Созмони умумиҷаҳонии савдо, ракобатпазирӣ, ҳимояи истеҳсолкунандагони ватанӣ, бочҳои гумруқӣ, иқтисодиёти минтақа, фаъолияти иқтисоди ҳориҷӣ

Пайнавишт:

1. Байматов А.А. *Становление и развитие внешнеэкономических связей Республики Таджикистан в условиях глобализации* // Вестник Таджикского государственного университета права, бизнеса и политики. Серия гуманитарных наук. Выпуск 1 (57). Худжанд, 2014. 71-78 с.
2. Вазорати руиши иқтисод ва савдои Ҷумҳурии Тоҷикистон. *Маҷмӯи созишномаҳои Созмони умумиҷаҳонии савдо*. Душанбе, 2014. - 522 с.
3. Иванова С.В. *Всемирная торговая организация: Учебное пособие*. М.: Экономист – М., 2007. – 318 с.
4. Фаминский И.П. *Глобализация – новое качество мировой экономики: Учебное пособие*. М.: ИНФРА - М, 2012. – 397 с.

Reference Literature:

1. Boimatov, A.A. *Formation and Development of Foreign Economic Relationships of Tajikistan Republic under Conditions of Globalization* // Bulletin of the Tajik State University of Law, Business and Politics. Series of Humanitarian Sciences. Issue 1 (57). - Khujand, 2014. – pp. 71-78
2. *The Ministry of Economics and Trade Development of Tajikistan Republic. The collection of agreements of the World Trade Organization*. - Dushanbe, 2014. – 522 pp.
3. Ivanova, S.V. *The World Trade Organization: manual* - M.: Economist- M, 2007. – 318 pp.
4. Faminskiy, I.P. *Globalization as a New Quality of World Economy: manual* M.: INFRA-M, 2012. – 397pp.